

A BIZOTTSÁG (EU) 2015/253 VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA**(2015. február 16.)****az 1999/32/EK tanácsi irányelv értelmében a tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok kéntartalma tekintetében elvégzendő mintavételezés és jelentéstétel szabályainak meghatározásáról**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az egyes folyékony tüzelőanyagok kéntartalmának csökkentéséről, valamint a 93/12/EGK irányelv módosításáról szóló, 1999. április 26-i 1999/32/EK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 6. cikke (1b) és 7. cikke (1a) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az 1999/32/EK irányelv költséghatékony és egységes végrehajtása, valamint alkalmazása alapvető a hajózás kén-dioxid-kibocsátásának csökkentése révén elérhető, az irányelvben kitűzött egészségvédelmi és környezetvédelmi célok szempontjából, és egyúttal előmozdítja a tisztességes versenyt és a tengeri közlekedés nagyobb fenntarthatóságát.
- (2) Az 1999/32/EK irányelv 3a., 4a. és 4b. cikkének hatékony végrehajtásához szükség van arra, hogy a tagállamok kellő gyakorisággal és pontossággal végezzék a hajók fedélzetére szállított vagy ott használt tüzelőanyagok mintavételezését, ideértve a hajónaplók és a tüzelőanyagok szállítójegyének ellenőrzését is.
- (3) Az 1999/32/EK irányelv 6. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamoknak mindent meg kell tenniük annak érdekében, hogy az egyes tengeri területeken és kikötőkben tartózkodó vízi járművek által használt tüzelőanyagok kéntartalmát mintavételezéssel ellenőrizzék. Ebben az összefüggésben a mintavételezést tágan, az irányelv 6. cikke (1a) bekezdésének a), b) és c) pontjaiban említett megfelelés-ellenőrzési módszerek összességéként kell értelmezni.
- (4) A tüzelőanyagok fizikai mintavételezése és megfelelőség-ellenőrzése megvalósulhat akár a hajó tüzelőanyag-ellátást kiszolgáló rendszeréből származó pontminta vételével és elemzésével, akár a fedélzeten található lezárt tüzelőanyag-minta elemzésével.
- (5) A mintavétel gyakoriságának meghatározásakor figyelembe kell venni az egy adott tagállam kikötőibe befutó hajók számát, a hajók dokumentumainak ellenőrzését, a tagállamok közötti terhet egyenletesen elosztó alternatív célkiválasztási technológiákat és az egyes hajókra vonatkozó konkrét riasztásokat is.
- (6) A hajókra szállított tüzelőanyagok ellenőrzését érdemes azon szállítókra összpontosítani, akik korábban több alkalommal is nem a szállítógyejen foglaltaknak megfelelő tüzelőanyagot szolgáltatottak, de tekintettel a szállító által forgalmazott, a tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok mennyiségeire.
- (7) Az 1999/32/EK irányelv végrehajtásának költséghatékonyasága érdekében a tagállamokat ösztönözni kell arra, hogy nemzeti kockázatalapú célkiválasztási mechanizmusok segítségével válasszák ki a hajókat a megfelelő gyakoriságú tüzelőanyag-mintavételezésre vagy más innovatív megfelelőség-ellenőrző technológiák alkalmazására, továbbá arra is, hogy az így birtokukba jutott információkat egymás között megosszák.
- (8) 2015. január 1-jétől a tagállamok rendelkezésére kell bocsátani egy erre a célra létrehozott, az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség (EMSA) által kifejlesztett és üzemeltetett uniós információs rendszert, amely platformként szolgál az egyes megfelelőség-ellenőrzések során nyert információk 1999/32/EK irányelvnek megfelelő rögzítéséhez és megosztásához. A tagállamokat ösztönözni kell e rendszer használatára, amely révén jelentősen egyszerűsíthető és optimalizálható az irányelv követelményeinek való megfelelés értékelése.
- (9) Annak érdekében, hogy a tengerparttal nem rendelkező tagállamokra, illetve az ezen tagállamok lobogói alatt közlekedő hajókra és tengeri tüzelőanyag-beszállítóira ne nehezedjen túlzott adminisztratív teher, bizonyos rendelkezések alól mentesíteni kell a tengerparttal nem rendelkező tagállamokat.
- (10) A jelentéstételhez a lehető legnagyobb mértékben igénybe kell venni az elérhető korszerű technológiákat, ezáltal is csökkentve az adminisztratív terhet, de rugalmasságot kell biztosítani azon tagállamok számára, amelyek a hagyományosabb jelentéstételt részesítik előnyben. Ezért a tagállamoknak lehetőségük lesz arra, hogy az uniós információs rendszer használatával tegyenek eleget az 1999/32/EK irányelvben előírt éves jelentéstételi kötelezettségeknek.

⁽¹⁾ HL L 121., 1999.5.11., 13. o.

- (11) Legkorábban 2016. január 1-jétől, amennyiben rendelkezésre állnak közös megosztott adatok a kéntartalomra vonatkozó előírásoknak való megfelelés ellenőrzéséről és az elvégzett mintavételezésekről, a tagállamok elkezdhetik használni az uniós információs rendszerbe beépített kockázatalapú célkiválasztási mechanizmust a hajók ellenőrzésének rangsorolásához és költséghatékonyságának javításához.
- (12) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak az 1999/32/EK rendelet 9. cikkének (1) bekezdésével összhangban létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Tárgy

Ez a határozat az 1999/32/EK irányelv értelmében a tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok kéntartalmára vonatkozó mintavételezés módszereire és gyakoriságára, valamint jelentéstételre vonatkozó szabályokat határozza meg.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E határozat alkalmazásában:

1. „üzemi tartály”: az a tartály, ahonnan a tüzelőanyag a belsőégésű motorba érkezik;
2. „tüzelőanyag-ellátást kiszolgáló rendszer”: a tüzelőanyagot az üzemi tartályból a belsőégésű motorba juttató, azt megsűrűsítő, tisztító és továbbító rendszer;
3. „a hajó képviselője”: a hajó parancsnoka vagy azon felelős tisztje, aki a használt tüzelőanyagokért, a dokumentációért és az alternatív tüzelőanyag-mintavételi pontról való megállapodásért felel;
4. „kéntartalom-ellenőr”: valamely tagállam illetékes hatósága által az 1999/32/EK irányelv rendelkezéseinek való megfelelés vizsgálatára felhatalmazott személy;
5. „uniós információs rendszer”: az egyes hajóknak a SafeSeaNetben, vagyis a 2002/59/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 22a. cikke értelmében létrehozott tengeri információkezelő rendszerben tárolt kikötői adatait felhasználó, az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökség által üzemeltetett rendszer, amelynek rendeltetése az 1999/32/EK irányelv értelmében elvégzett egyéni megfelelés-ellenőrzésekkel kapcsolatos adatok és eredmények tárolása, valamint megosztása. Az uniós kockázatalapú célkiválasztási mechanizmus az egyéni megfelelés-ellenőrzések ebben fellelhető eredményei és az 1999/32/EK irányelv szerinti kapcsolódó adatok alapján kerül kifejlesztésre.

3. cikk

A hajók fedélzetén használt tüzelőanyagok mintavételezésének gyakorisága

- (1) A tagállamok a kikötőikben évente kikötő hajók legalább 10 %-ának fedélzetén elvégzik a hajónaplók és a tüzelőanyagok szállítójegyeinek ellenőrzését.

Az egy tagállamban évente kikötő hajók számát az előző három év során a SafeSeaNetben keresztül bejelentett hajók számának átlagaként kell kiszámítani.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. június 27-i 2002/59/EK irányelve a közösségi hajóforgalomra vonatkozó megfigyelő és információs rendszer létrehozásáról és a 93/75/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 208., 2002.8.5., 10. o.).

(2) 2016. január 1-jétől a hajók fedélzetén használt tüzelőanyagok kéntartalmának ellenőrzését is el kell végezni, akár mintavétellel, akár elemzéssel, vagy mindkettővel, méghozzá az (1) bekezdés szerinti ellenőrzésen átesett hajók következők szerinti százalékán:

- a) az SO_x-kibocsátás-ellenőrzési területekkel (SECA) végig határos tagállamokban 40 %;
- b) az SO_x-kibocsátás-ellenőrzési területekkel (SECA) részben határos tagállamokban 30 %;
- c) az SO_x-kibocsátás-ellenőrzési területekkel (SECA) nem határos tagállamokban 20 %.

2020. január 1-jétől a hajók fedélzetén használt tüzelőanyagok kéntartalmának ellenőrzését az SO_x-kibocsátás-ellenőrzési területekkel (SECA) nem határos tagállamokban az (1) bekezdés szerinti ellenőrzésen átesett hajók 30 %-ánál kell elvégezni akár mintavétellel, akár elemzéssel, vagy mindkettővel.

Az ebben a bekezdésben előírt ellenőrzési gyakoriságnak a tagállamok megfelelhetnek a nemzeti kockázatalapú célkiválasztási mechanizmusok használatával, vagy az egyes hajók kapcsán az uniós információs rendszeren keresztül bejelentett konkrét riasztások alapján is.

(3) Az akár mintavétellel, akár elemzéssel, vagy mindkettővel ellenőrizendő hajók (2) bekezdésnek megfelelően kiszámolt száma az alábbi módszerek egyikével kiigazítható, de legfeljebb az eredeti szám 50 %-áig:

- a) csökkentve azon hajók számával, amelyeknél a megfelelést távérzékeléses technológiával vagy gyorsleolvasásos elemzéssel vizsgálják; vagy
- b) megfelelő szám megállapításával, amennyiben az adott tagállamban évente kikötő hajók legalább 40 %-ánál elvégzik az (1) bekezdés szerint a dokumentumok ellenőrzését.

Az a) és a b) pontban említett kiigazítást az uniós információs rendszer használatával jelteni kell.

(4) 2016. január 1-jétől az (1), (2) és (3) bekezdésben említett ellenőrzési gyakoriság helyett alkalmazható az uniós kockázatalapú célkiválasztási rendszernek megfelelő éves ellenőrzési gyakoriság.

(5) Ez a cikk nem alkalmazandó a Cseh Köztársaság, Luxemburg, Magyarország, Ausztria és Szlovákia esetében.

4. cikk

A hajók fedélzetére szállított tüzelőanyagok mintavételezésének gyakorisága

(1) Az 1999/32/EK irányelv 6. cikkének (1a) bekezdése b) alpontjának megfelelően, és figyelembe véve tengeri közlekedésben használatos tüzelőanyagok szállított mennyiségét, a tagállamok kötelesek elvégezni a tengeri közlekedésben használatos tüzelőanyagok mintavételezését és elemzését a szállítás közben az adott tagállamban bejegyzett olyan szállítók esetében, amelyek az uniós információs rendszer szerinti jelentések vagy a 7. cikk szerinti éves jelentés alapján egy adott évben legalább három alkalommal olyan tüzelőanyagot szállítottak, amely nem felelt meg a tüzelőanyag szállítójegyen szereplő leírásnak.

(2) Ez a cikk nem alkalmazandó a Cseh Köztársaság, Luxemburg, Magyarország, Ausztria és Szlovákia esetében.

5. cikk

A hajók fedélzetén használt tüzelőanyagok kéntartalmának ellenőrzésére szolgáló módszerek

(1) A hajók fedélzetén használt tüzelőanyagok kéntartalmának a 3. cikkel összhangban történő ellenőrzése során a tagállamok a következő lépcsős megközelítést alkalmazzák:

- a) a hajónaplók és a tüzelőanyagok szállítójegyeinek ellenőrzése;
- b) az alábbi mintavételi és elemzési módok egyike vagy mindkettő:
 - i. a szállítójegyet kísérő, a MARPOL-egyezmény VI. mellékletének 18(8.1) és (8.2) előírása szerint levett, lezárt fedélzeti tüzelőanyag-minták elemzése;

ii. helyszíni pontmintavétel a hajókon elégetésre szánt tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagból a 6. cikknek megfelelően, majd a minta elemzése.

(2) A kéntartalom-ellenőrzési és elemzési folyamat végén a kéntartalom-ellenőr feljegyzi az egyes tüzelőanyagok vizsgálatának eredményeit a 7. cikk a) pontjában említett információtípusok szerint.

6. cikk

Pontminták vétele a fedélzeten

(1) A tengeri közlekedésben használatos tüzelőanyagokból a tagállamoknak a hajók fedélzetén található egy vagy több ponton kell mintát venniük: ott, ahol a hajónak a lobogó szerinti hatóság vagy az annak nevében eljáró elismert szervezet által jóváhagyott gépészeti vagy mérnöki tervrajzai szerint a tüzelőanyag-ellátást kiszolgáló rendszerben a mintavételt szolgáló szelep található.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésnek megfelelő pont nem áll rendelkezésre, a mintavételi pont egy olyan beépített, mintavételt szolgáló szelep, amelynek meg kell felelnie a következő feltételeknek:

- a) biztonságosan és könnyen hozzáférhető;
- b) figyelembe veszi a hajó belsőégésű motorja által használt különböző tüzelőanyag-kategóriákat;
- c) a tüzelőanyag-továbbítási rendszerben az üzemi tartály utáni területrészek egyikén található;
- d) a tüzelőanyagok típusait, a mintavételezési pont mögötti áramlási sebességet, hőmérsékletet és nyomást szem előtt tartva biztonságos, ugyanakkor a lehető legközelebb van a belsőégésű motor tüzelőanyag-bevezetési pontjához;
- e) a hajó képviselője javasolta, a kéntartalom-ellenőr pedig elfogadta.

(3) A tagállamok a tüzelőanyag-ellátást kiszolgáló rendszer több pontján is vehetnek pontmintát annak megállapítása érdekében, hogy történik-e keresztzennyeződés a különböző tüzelőanyagok között, amennyiben a tüzelőanyag-ellátást kiszolgáló rendszerek nem teljesen különállók, vagy amennyiben a hajón több üzemi tartály is van.

(4) Gondoskodni kell arról, hogy a pontmintát olyan edénybe gyűjtsék, amelyből legalább három, a használt, tengeri közlekedésben használatos tüzelőt hűen képviselő mintavételi palack megtölthető.

(5) A tagállamok intézkedéseket hoznak annak biztosítása érdekében, hogy

- a) a mintavételi palackokat a kéntartalom-ellenőr a hajó képviselőjének jelenlétében egyedi azonosítóval ellátott zárral lássa el;
- b) két mintavételi palackot a partra szállítanak elemzés céljából;
- c) egy mintavételi palackot a hajó képviselője őrizzen meg a minta vételétől számított legalább 12 hónapon keresztül.

7. cikk

Az éves jelentésben szerepeltetendő adatok

A tagállamok által a Bizottsághoz benyújtandó, a tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok kéntartalmára vonatkozó szabványoknak való megfelelésről szóló éves jelentésnek legalább a következő adatokat kell tartalmaznia:

- a) az adott évben előforduló olyan esetek száma és jellege, amikor a vizsgált tüzelőanyag kéntartalma nem megfelelő volt, a kéntartalomra vonatkozó egyedi eredmények meg nem felelésének mértéke, a mintavétel és elemzés útján a mintákban mért átlagos kéntartalom;
- b) az éves szinten elvégzett dokumentum-ellenőrzések száma, ideértve a tüzelőanyagok szállítójegyei, a tüzelőanyag-vételezési helyek, az olaj-nyilvántartási naplók, a hajónaplók, a tüzelőanyag-cserék és egyéb feljegyzések ellenőrzését;

- c) a tengeri hajózásban használatos tüzelőanyag rendelkezésre állásának hiányával kapcsolatos bejelentések az 1999/32/EK irányelv 4a. cikke (5b) bekezdésének megfelelően, megadva az érintett hajó adatait, azt a vételezési kikötőt és tagállamot, ahol a hiány bekövetkezett, az adott hajó által tett bejelentések számát, valamint a hiányzó tüzelőanyag típusát;
- d) a tagállam területén bejegyzett tengeri közlekedésben használatos tüzelőanyagok beszállítóival és e tüzelőanyagok kéntartalmával kapcsolatos értesítések és kifogásoló levelek;
- e) a tengeri közlekedésben használatos tüzelőanyagoknak a tagállamban bejegyzett beszállítói neve és címe;
- f) beszámoló a tagállam lobogója alatt közlekedő hajók által alkalmazott alternatív kibocsátás-csökkentési intézkedésekről, ideértve a próbákat és a kibocsátások folyamatos nyomon követését, valamint az alternatív tüzelőanyagok használatát, amely az SOx-kibocsátások folyamatos ellenőrzése mellett valósul meg, összhangban az 1999/32/EK irányelv I. és II. mellékletével;
- g) adott esetben a nemzeti célkiválasztási mechanizmusok ismertetése, kitérve a riasztásokra, valamint az egyes hajók ellenőrzésének rangsorolásában a távérzékeléses és egyéb technológiák alkalmazására és eredményeire;
- h) a szabálysértési eljárások és/vagy szankciók összesített száma és típusa, az illetékes hatóság által a hajók üzemeltetőire, valamint a tengeri hajózásban használatos tüzelőanyagok beszállítóira kiszabott bírságok mértéke;
- i) az egyes hajók kapcsán a hajónapló és a tüzelőanyagok szállítójegyeinek ellenőrzését vagy a tüzelőanyag-mintavételt vagy mindkettőt követően:
 - i. a hajó adatai, így IMO-száma, típusa, kora és űrtartalma;
 - ii. az adott hajótípusra vonatkozó szabványoknak való megfelelés ellenőrzése keretében végzett mintavétellel és elemzéssel kapcsolatos jelentések, amelyek többek között tartalmazzák a minták számát és típusát, az alkalmazott mintavételi módszert és a mintavétel helyét;
 - iii. a tüzelőanyagok szállítójegyeivel, a tüzelőanyag-vételezési helyekkel, az olaj-nyilvántartási naplókkal, a hajónaplókkal, a tüzelőanyag-cserékkel és egyéb feljegyzésekkel kapcsolatos információk;
 - iv. az adott hajó ellen irányuló végrehajtó intézkedések és nemzeti szintű jogi eljárások vagy szankciók.

8. cikk

A jelentés formátuma

- (1) A tagállamok használhatják az uniós információs rendszert a tüzelőanyagok vizsgálataival kapcsolatos részletek és eredmények, ezen belül a mintavételre vonatkozó adatok dokumentálására közvetlenül az ellenőrzést követően.
- (2) Amennyiben egy tagállam a megfelelés ellenőrzésével kapcsolatos adatokat az uniós információs rendszerben rögzíti, cseréli és osztja meg, eleget tehet az 1999/32/EK irányelv 7. cikkében előírt jelentési kötelezettségeknek az uniós információs rendszer segítségével előállítható éves összesítés révén.
- (3) Az uniós információs rendszert nem használó tagállamok vagy létrehoznak saját nemzeti rendszerük és az uniós rendszer között egy olyan kapcsolatot, amely legalább megjeleníti ugyanazokat az adatmezőket, vagy elektronikus jelentést nyújtanak be a 7. cikkben említett valamennyi elemről.

9. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2015. február 16-án.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER